

[Socialministeren.]

har været afpasset efter den tidligere lovgivning med særskilte direktorater for de enkelte speciallove f. eks. loven om børne- og ungdomsforsorg. Hele dette apparat har Københavns kommune brudt op og omorganiseret for at få det til at passe bedre med bistandslovens enstrengede ordning. Det er mit indtryk, at man fra kommunens side har udfoldet store bestræbelser på, at overgangsproblemerne ved denne radikale omlægning ikke skulle blive mærkbare for klienterne. Og jeg må sige, at vi har heller ikke fået klager til socialministeriet over en utilstrækkelig klientbehandling i tiden efter bistandslovens ikrafttræden.

I anledning af det spørgsmål, der er stillet, har vi imidlertid i forgårs taget kontakt med social- og sundhedsforvaltningen i København, hvor man netop har udarbejdet forslag om ansættelse af 70 nye medarbejdere i den sociale sektor, som nu er blevet kendt gennem dagspressen, og i øvrigt er der aftalt nye drøftelser med personalet i den nærmeste tid.

Dette viser, at der i kommunen arbejdes på at finde frem til en løsning, som kan være tilfredsstillende for alle parter. Der er derfor ikke grundlag for, at man fra socialministeriets side griber ind i løsningen af dette kommunale anliggende på nuværende tidspunkt.

Hr. Steen Folke siger, at der ekspederes 5 klienter i timen. Ja, man kunne da godt forestille sig, at der kunne ekspederes 5 klienter i timen. Det er jo ikke hele kommunens befolkning, der søger bistand på socialkontoret, der skal i behandling.

Steen Folke (VS):

Socialministeren lader, som om hun ikke kender problemerne, og siger, at hvis det blev nærmere dokumenteret, at der var disse problemer, så ville hun da gerne gribe ind. Jeg mener ikke, dokumentationen kræver andet end en henvendelse til de sociale medarbejdere, der findes ved de københavnske socialkontorer. De kan dynde op med dokumentation omkring, hvilke forhold de er nødt til at byde dem, som kommer på kontorerne. Jeg er vidende om, at der — i forgårs var det vist — har været et tillidsmandsmøde med tillidsrepræsentanter for samtlige københavnske socialkontorer, og

ministeren kunne måske undersøge, hvad der var kommet ud af dette møde, hvor der blev formuleret forskellige krav til en afhjælpning af situationen.

Ministeren siger, der er tale om overgangsvanskeligheder. Det er der givetvis i et vist omfang. Noget af det har at gøre med de problemer, der har været ved indkøringen af bistandsloven og de cirkulærer, der kom for sent, og alt det dér. Men det er helt klart, at der ligger mere dybtliggende problemer i det end blot overgangsvanskeligheder.

Så vil jeg godt lige sige om disse 70 nye medarbejdere i den sociale sektor, som ministeren vist nævnte, at det jo i virkeligheden er at føre folk bag lyset at sige sådan. Det har også fungerende socialborgmester Kai Brank gjort med et vist held, ligesom det ukritisk er viderebragt i tv-avisen og rundt omkring i pressen, f. eks. har Aktuelt bragt en artikel under overskriften: Bistandsproblemer løst, men det turde jo være noget af en tilsnigelse. De 70 nye medarbejdere i den sociale sektor er aldeles ikke 70 nye medarbejdere i den sociale sektor. Jeg vil gerne give en kort oversigt, sådan som det er oplyst over for mig, over, hvad der er tale om. Der er tale om 15 kontorassipranter overflyttet fra skattevæsenet af de yngste. Der er tale om 10, der er overflyttet fra centrale til lokale kontorer inden for den sociale administration. Der er tale om 10, der skal erstatte nogle, der mod forventning ikke søgte om overflyttelse fra statslig til kommunal ansættelse pr. 1. april 1976. Der er tale om 10 forsorgsassistenten, som skulle have været ansat pr. 1. april til afløsning af de ca. 100 kredsvæger, hvis stillinger blev nedlagt. Der er endelig tale om 15 sagsbehandlere i 3 måneders vikariat og 10 kontorfolk i 3 måneders vikariat. Der er således i vid udstrækning klart tale om omrokeringer, om stillinger, der allerede skulle have været besat, og om kortvarige vikariater. Dette vil på ingen måde løse problemerne på de københavnske socialkontorer.

Tastesen (S):

Der er ikke noget overraskende i, at et storbysamfund som København er mere tynget af sociale problemer, end andre større bysamfund i Danmark har, og det er også klart, at det er nødvendigt både med et til-